

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

KOKAVECZ (II) kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(12192/06. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2011. december 20.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Kokavec (II) kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott
ülésén, melynek tagjai voltak:
Dragoljub Popović, *Elnök*,
Sajó András,
Paulo Pinto de Albuquerque, *bírák*
és Françoise Elens-Passos, *Szekció Hivatalvezető-helyettes*
2011. november 29-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (12192/06. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Kokavec Pál („a kérelmező”) 2006. március 1-jén terjesztett a Bíróság elé.
2. A kérelmezőt Futaki G., Békéscsabán praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Höltszl L. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2010. június 9-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvel összhangban a kérelem három bíróból álló Tanácsra került kiszignálásra.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1959-ben született és Békéscsabán él.
5. 1998. március 16-án H.J. felperes használati díj megfizetése tárgyában pert indított a Szegedi Városi Bíróságon egy magánszemély ellen.
6. 1999. március 23-án a Városi Bíróság a felek között folyamatban lévő másik per befejezéséig felfüggesztette az eljárást. A per 2000. december 12-én folytatódott.
7. 2001. május 29-én H.J. a kérelmezőre engedményezte követelését, aki 2001. június 28-án belépett a perbe.
8. 2001. december 4. és 2004. május 26. között a per egy vele szoros tárgyi összefüggésben lévő másik per befejezéséig ismét felfüggesztésre került.

9. Több tárgyalást követően 2005. június 7-én a Városi Bíróság ítéletet hozott, amely július 7-én került kézbesítésre a kérelmező számára.

10. 2005. szeptember 1-én kelt határozatában a Városi Bíróság megállapította, hogy fellebbezés hiányában az elsőfokú ítélet 2005. augusztus 26-án jogerőssé és végrehajthatóvá vált.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

11. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével.

12. A Kormány vitatta a panaszt, különösen azt terjesztve elő, hogy a kérelem megkésetten került előterjesztésre, mivel a Városi Bíróság ítéletét 2005. július 7-én kézbesítették a kérelmező számára, aki azonban csak 2006. március 1-jén, azaz hat hónappal később nyújtotta be a kérelmet.

13. A Bíróság rámutat, hogy 2005. július 7-én az ítélet a felek által még fellebbezhető volt. Azt a tényt, hogy az ítélet a felek fellebbezésének hiányában jogerőssé vált, csak 2005. szeptember 1-jén közölték a kérelmezővel. Az eljárást ezen időpontban kell befejezettnak tekinteni, így a hathónapos szabályt tiszteletben tartották. Ezért a Kormány kifogását el kell utasítani.

14. A Bíróság észrevételezi, hogy harmadik felek polgári perbe történő beavatkozását illetően esetjoga az alábbi különbségtételt teszi: amennyiben a kérelmező csak saját részéről avatkozik be a hazai eljárásba, akkor a figyelembe veendő időszak attól az időponttól kezdődik, míg ha a kérelmező azon szándékát nyilvánítja ki, hogy jogutódként folytatja az eljárást, akkor az eljárás teljes hosszát panaszolhatja (legfrissebb esetjogként ld. *M.Ö. v. Turkey*, no. 26136/95, § 25, 19 May 2005). Ezért a figyelembe veendő időszak csak 2001. június 28-án kezdődött, amikor a kérelmező belépett az eljárásba, és 2005. szeptember 1-jén, a Városi Bíróság határozatával zárult le (ld. fenti 10. bekezdés). Ilyen módon az eljárás egy bírósági szinten négy évig és két hónapig tartott. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

15. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (egyéb esetjog mellett ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). Az összes elébe terjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem hozott fel olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos

esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

16. Az Egyezmény 41. cikkére támaszkodva a kérelmező 3.500.000 forint¹ vagyoni kártérítést, továbbá 10.000 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényeket. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a követelt vagyoni kártérítés és a megállapított jogsértés között, ezért ezt az igényt elutasítja. Úgy véli azonban, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, s méltányossági alapon ilyen címen 3.200 eurót ítél meg számára.

17. A kérelmező további 5.000 eurót követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdést illetően. A birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel a Bíróság az összes címen felmerült költség megtérítésére 1.000 euró megítélését tartja ésszerűnek az ügyvéd által képviselt kérelmező számára.

18. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül az alábbi összegeket kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 3.200 (háromezer-kétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1.000 (egyezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

¹ 11.760 euró (EUR)

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2011. december 20-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Dragoljub Popović
Elnök